

моделі атомів

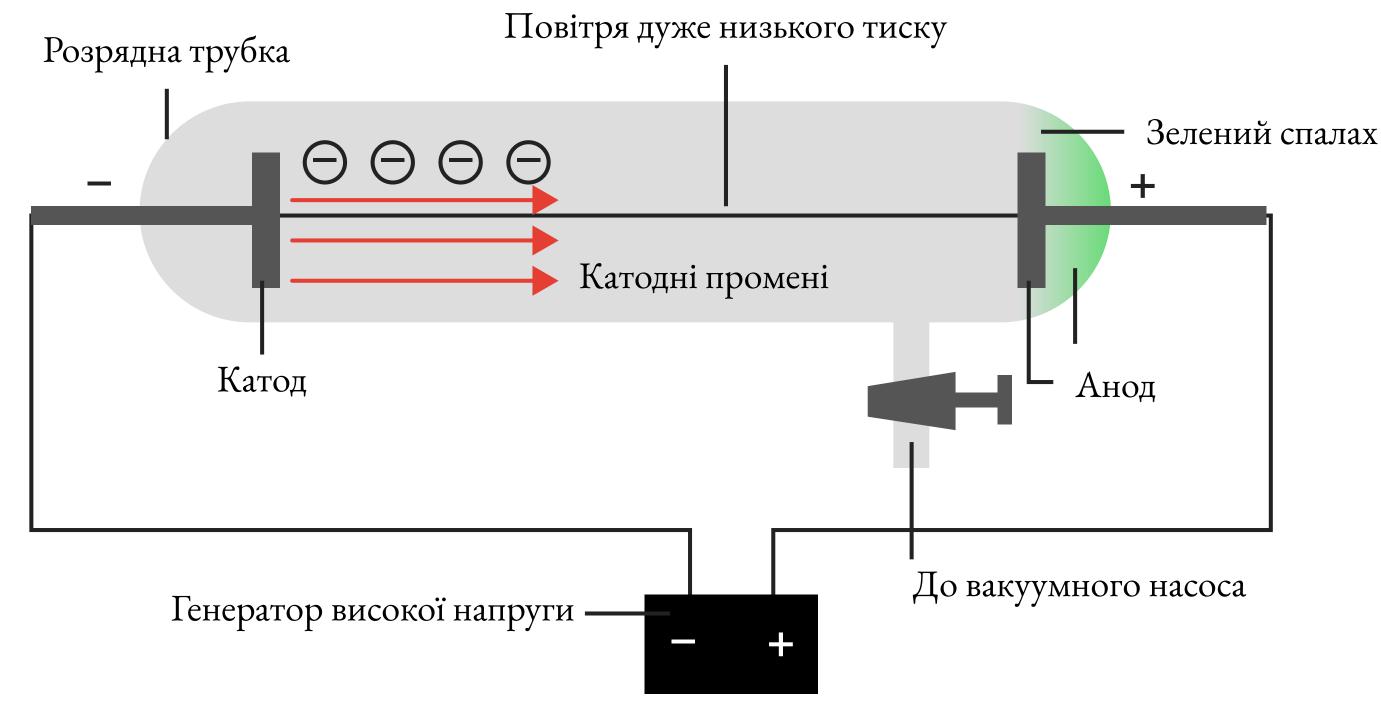
4-й ESO

Rodrigo Alcaraz de la Osa. Переклад: Mykhaylo Stadnik/Михайло Стаднік (Sengstadnik@outlook.com)

Відкриття електрона

У 1897, Дж.Дж. Томсон проводить свій знаменитий експеримент з катодно променевою трубкою, за допомогою якого він відкриває електрон, елементарну частинку з негативним електричним зарядом.

Томсон застосував високу напругу до електродів розрядної трубки, що містить газ під нізьким тиском. Помістивши флуоресцентний екран на анод (позитивний електрод), він підмітив зелені спалахи, створені так званими катодними променями (походять від катода). Перекладено та

https://www.chegg.com/learn/chemistry/introduction-to-chemistry/electron-in-chemistry.

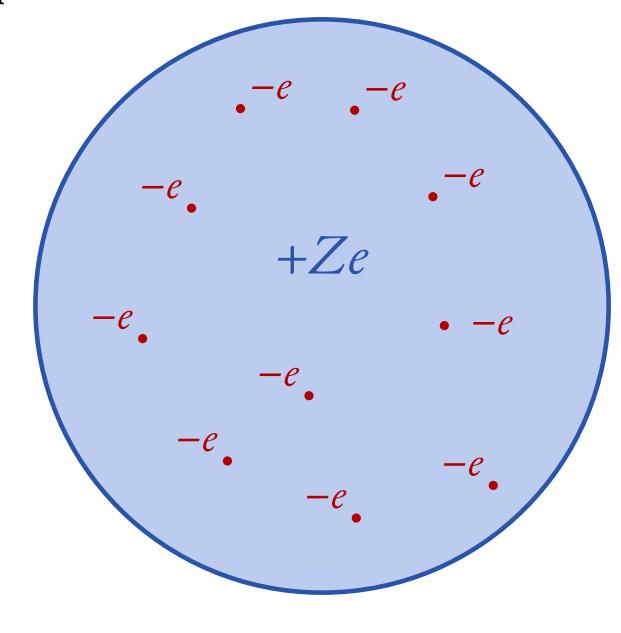
Результати експерименту

- Катодні промені виникали на катоді та проходили до анода.
- Променів не було видно, але можна було виявити за допомогою флуоресцентного екрана.
- За вітсутності електромагнітних полів, промені рухалися по прямій лінії.
- Під час прикладення електричних і магнітних полів, катодні промені показували схожу поведінку на частинки з негативним зарядом.
- Характеристики катодних променів незалежні від складу газу що міститься в трубці, та матеріалу, з якого були виготовлені електроди.

Модель Томсона

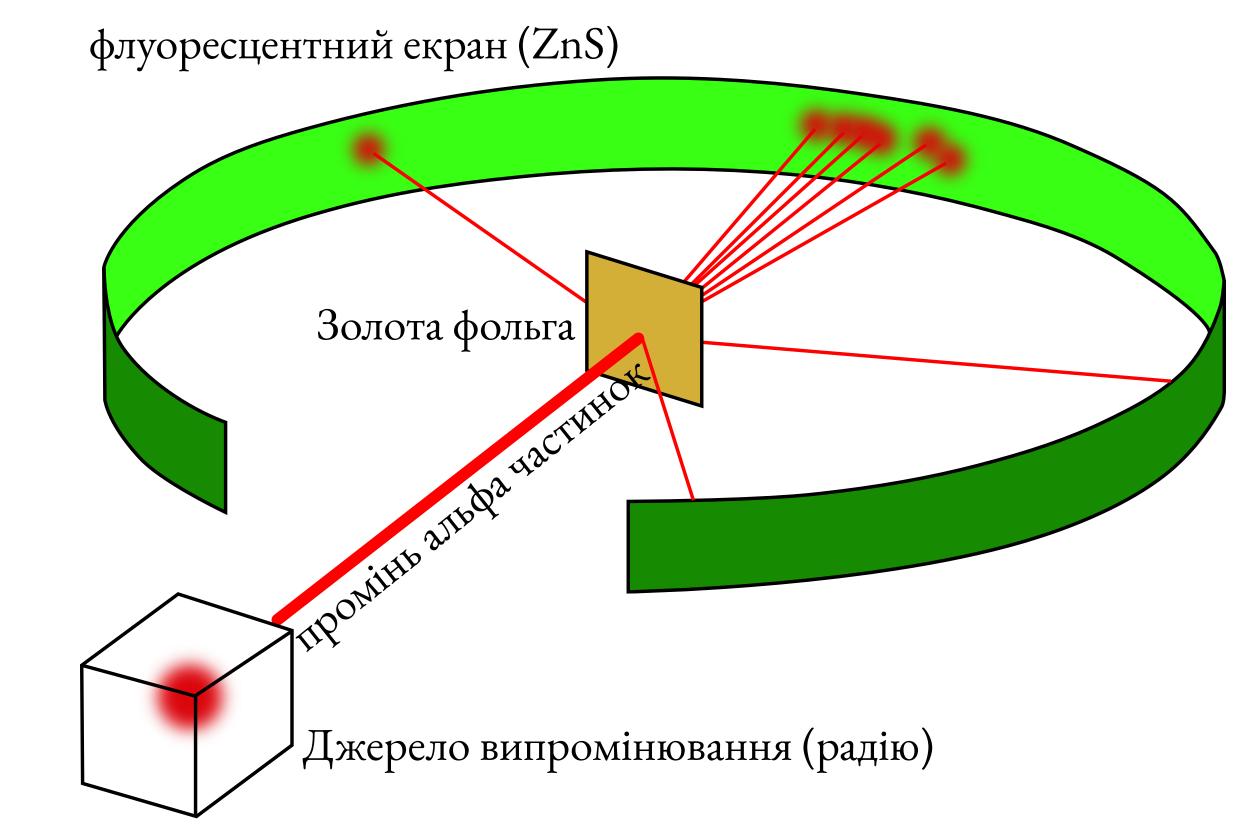
Через сім років після свого знаменитого експерименту, у **1904**, Томсон постулював атомну модель, відому як **модель** *пирога з родзинками*:

- **Атом** складається зі сферичної *хмари* з **позитивним зарядом**.
- Електрони, негативно заряджені, знаходяться вмонтовані у всю сферу, як пиріг з родзинками.
- Загальна кількість електронів така, що сумарний заряд атома дорівнює нулю (нейтральний атом).

Відкриття атомного ядра

У 1911, Гейгер і Марсден, під керівництвом Ернеста Резерфорда, проводять історичний експеримент під час якого вони відкривають існування атомного ядра:

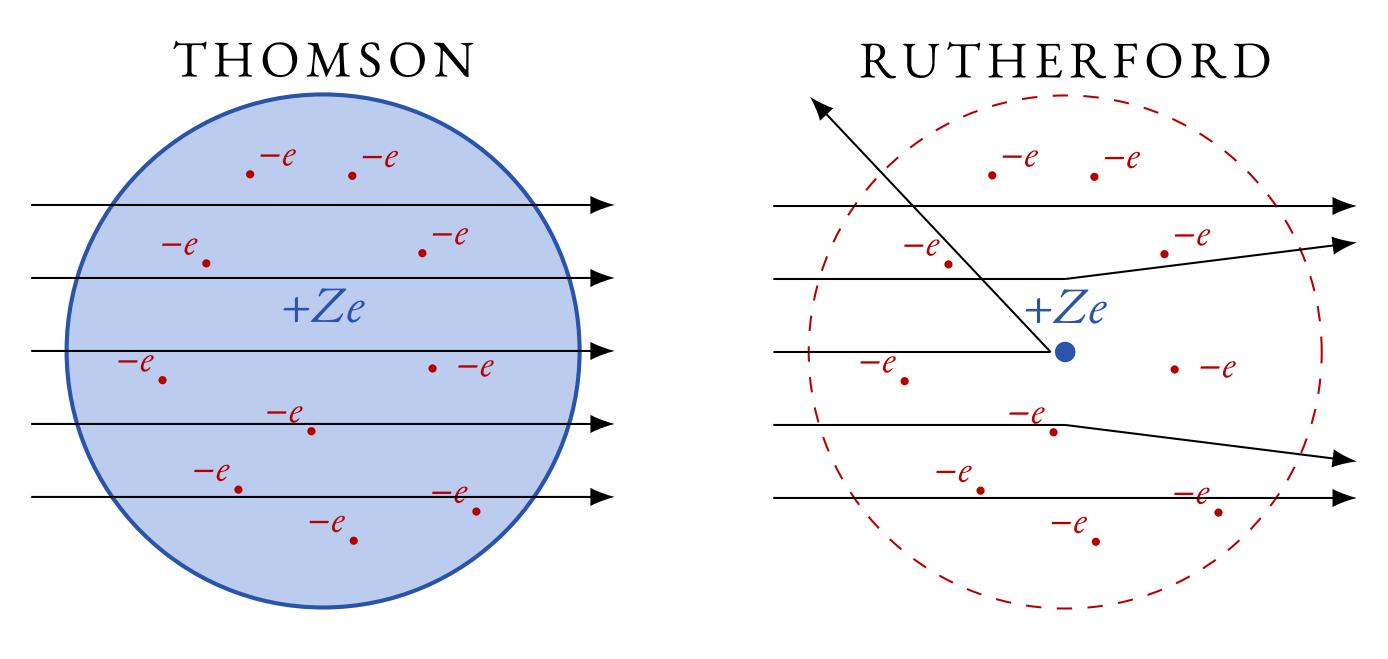

Експеримент Гейгера-Марсдена. Альфа-частинки (α), що походять від радію (Ra), радіоактивного та з позитивним зарядом, прискорюються та стикаються з дуже тонкою золотою фольгою. Пройшовши через фольгу, частинки α стикаються з флуоресцентним екраном (ZnS), створюючи спалах. Перекладено та адаптовано з

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Geiger-Marsden_experiment.svg.

Результати експерименту

- Більшість частинок пройшла крізь золоту фольгу не відхиляючись.
- Дуже небагато (приблизно 1/10 000) відхилялись на кут більше ніж приблизно 10°.
- Деякі частинки (трішкі) навіть відскочували.

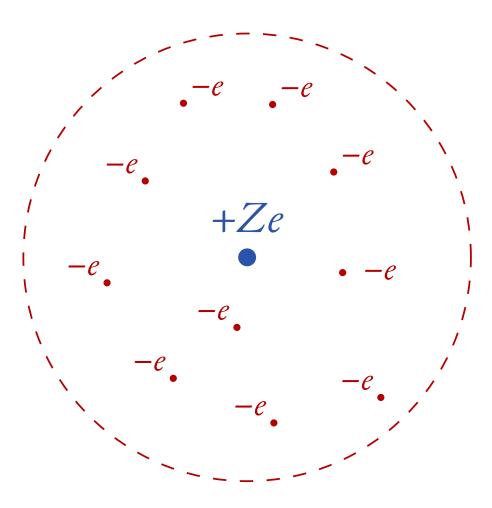

Інтерпретація Резерфорда:

- Якби мадель запропонована Томсоном була вірною, відхилень не повинно спостерігатися або відскоків падаючих частинок.
- Частинки відхиляються, коли знаходять на своєму шляху дуже маленьку область (**ядро**) **позитивно** заряджену, де зосереджена більша частина **маси** атома.

Модель Резерфорда

- Атом складається з **ядра**, дуже маленького порівняно з розміром атома, з **позитивним зарядом** і де зосереджена майже вся його **маса**.
- Негативно заряджені **електрони**, **обертаються навколо ядра** як планети, що обертаються навколо Сонця.

Модель Бора

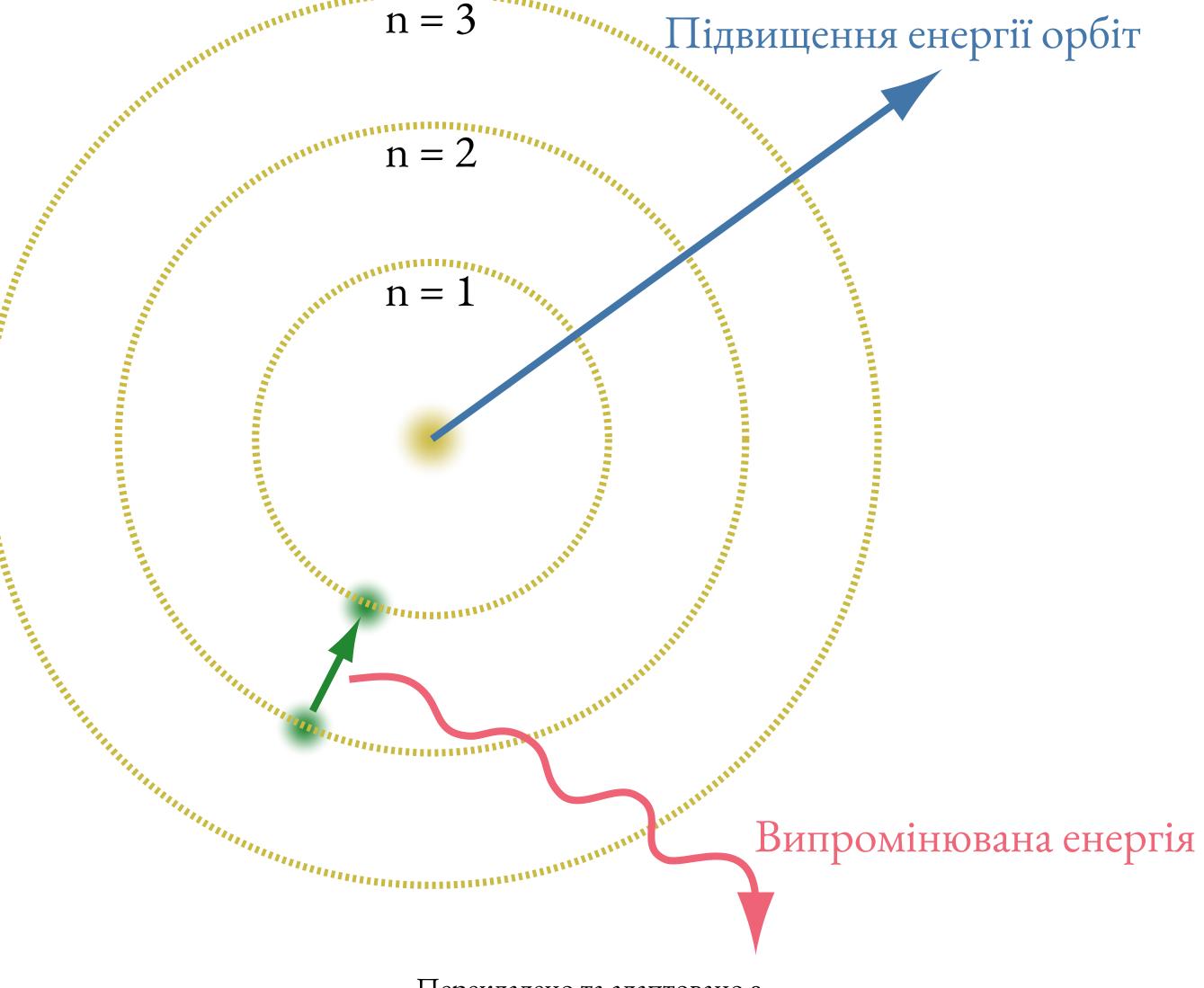
Запропоновано в 1913 Нільсом Бором для пояснення стабільності матерії та характерних спектрів випромінювання та поглинання газів.

Дискретний **Спектр випромінювання водню** (H).

Ця модель базується на трьох основних постулатах:

- 1. Електрони описують кругові орбіти навколо ядра без опромінення енергії.
- 2. Дозволені тільки деякі орбіти.
- 3. **Електрон** тільки **випромінює** або **поглинає енергію** під час **стрибків** з однієї дозволеної орбіти на іншу, причому випромінювана/поглинута енергія є різницею в енергії між обома рівнями.

Перекладено та адаптовано з https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bohr_atom_model_English.svg.